

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd-szerkesztő:
KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytözségben.

Emléket Petőfinek!

Székesfehérvár közönségéhez intézük szavainkat. A közönségnek azon részéhez, mely a szép, a nemes, az igazán nagy eszméknek kultiválásában mindig kivette a maga részét.

Mozgalom indult meg az iránt, hogy hazánk lánglelkű költőjének fehérvári tartózkodását megörökítsük. Itt élt közöttünk s mint egyszerű szegény színész, a mikor még csak bontogatta jövőendő dicsőségének, halhatatlan nagyságának szárnyait. Elhagyatva, nem ismerve, vagy félreismerve élt... de itt élt közöttünk. S az a néhány nap hazafiai kötelessége szolít bennünket, mely kötelességet minden magyar város, minden magyar ember sietett eddig leróni. Nekünk is le kell ezt rónunk, hogy a szellemi nagyság, az igazi kiválóság tisztelgetését ápolni megtanítsuk. Hogy bárki tekintsen a Petőfi Sándor emléket jelző táblára, megismerhesse, hogy a haza nagy fiainak való tisztelgetésben, az eszmények ápolásában senki mögött maradni nem akarunk.

Hisz oly sokat vett el Petőfitől az élet, oly sokat adott ő nekünk: nemzeté-

nek s oly keveset tudunk visszaadni neki mi, magyarok.

Pedig Istenadta költő volt ő, igazi „nemzet fülemülje“, a milyet ezer éves történetünk csak egyet mutathat fel. Milyen dal az, a mi ajkain fakadt! A magyar nép lelkéből pattant ki s a magyar nép lelkében találta meg egyetlen és igazi talaját. Oly egyszerű s mégis olyan magas szárnyalású, olyan megindító. A magyar nyelvnek olyan sajátos erőteljes színezete ömlik el rajta, hogy megragad minden szívet széles e hazában, ifjút, aggót, a palota és kunyhó lakóját egyaránt.

A mi kizárólagos kincsünk az ő költészete, melyet semmiféle nyelven hiven visszaadni nem lehet, habár ő volt is az első költőnk, a ki világhíre tett szert s a kinek dicsőségét minden nemzet nyelve hirdeti immár. Pedig nem a világnak dalolt ő, hanem a magyarnak egyedül, világdicsőség volt neki a magyar dicsőség s minden dala az ősök vére által öntözött magyar föld rögehez fűződött. A merre járt, mindenütt dal, mindenütt babér fakadt nyomában.

Ezért őrizi ma is a bérc viszhangja, erdő susogása, a rózsza szellője, a völgy fu-

ruglaja az ő dalát. A vándor utas, a pásztor, az arató az ő dalát dalolják.

Ennek a Petőfinek emléket akarja Székesfehérvár városa megörökíteni.

S amidőn ezt tudomásul hozzuk s midőn csekélyke áldozatra szólítjuk fel városunk közönségét, magyarság, Petőfi szellemének és dicsőségének nevében kérjük, vegye ki részét belőle mindenki: a gazdag és szegény egyaránt. Nem kérünk nagy áldozatot, inkább azt, hogy a közös áldozatból mindenki vegye ki részét, ha fillérekkel is.

Petőfi mindnyájunké és legyen is mindnyájunké.

Oly sokat adott nekünk és sajnós, mi oly parányit adhatunk csak neki vissza.

Egy új templom.

A ki Fehérvárról Budapest felé utazik, a velencei tó végén, a hol a Meszlenyiek kastélyai emelkednek, tekintsen át a tó másik oldalán emelkedő hegyekre s szemé egy kedves, új jelenségen fog megakadni, s egész Martonvásárig gyönyörködhetik benne. Nadap községnék, a szegény, kis elmaradt sváb falunak oly dicsőség jutott osztályrészül, a mire Fejérmegye minden község-

A tüzmeister Schnr még keményebben büntetett, ő vasárnapra délután bagázsvizit rendelt. Egy lovastűzér pedig szivesebben megy szembe a legadázabb kartácstűzéknek, mintsem bagázsvizit tartsanak nála: Mert se szere, se száma annak a sok apróságnak. amit az ágyu, a ló és a tűzér rendbentartásához a két pakk-táskában tartania kell. S jaj a szegény fejének, ha csak egy gombostű is hiányzik, mert hát a „bagázs“ már a hadifelszereléshez tartozik s azt sohasem lehet katonáéknál tudni, hogy mikor fujják meg az igazi „alárm“-ot.

Vasárnap azonban Gedelán már a parancsnál sem volt ott, s mikor a tüzmeister Scherer a kadét ur Billfingernek jelentette, az rögtön „report“-ra iratta a szerencsétlent.

Nem került az elő a hétfői riportig sem. Akkor azután a kapitány ur kihallgatta az egész úteget, hogy hát ki mit tud róla s mikor s hol látták utoljára.

A napos Gelea tudott csupán annyit, hogy tegnap levele jött s ő adta át neki; mikor elolvasta, sirt s azután jelentkezett, hogy a postára megy.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Gedelán vigasza.

Gedelán ott szolgált a negyedik útegnél. Magas, csontos, erős, barna oláh fiú volt. Azon a vidéken született, ahol a szegény öreg Sovre, kinek szive szakadt meg a honvágy miatt, ott a puszkaporos toronyal őrszem, a nagy-szebeni határon. Ott született azon vidéken, melyet a Gondviselés pazar jókedvében teremtetett, a természeti szépségeikkel oly dusan megáldott Királyhágóban.

Már a berukkolás is szerencsétlenül kezdődött. Kiskapunál lemaradt a vonatról s egy napot késett emiatt. Pedig akkor az úteparancsnok még a kapitány ur Nágner volt, aki egy cseppet sem értette a tréfát az ilyen dolgokban.

Mikor a vén tüzmeister Mühl a „raport“-nál jelentette a dolgot neki, olyant pödrött hatalmas bajuszán, hogy legalább is tíz napi egyesre gondoltunk. Nem is sokat hibáztunk. Estve, mikor a hadnagy ur Brandt a parancsot olvasta, a hosszú fekete rekruta hét nappal szerepelt abban.

Ettől kezdve üldözte a szerencsétlenség, pedig nem volt rossz fiú.

Engedelmes, szelid, tanulékony. Mégis várfogságba került. Ennek a történetét mesélem el.

Karácsony volt, az öregek mind készültek haza „urlobra“.

Gedelán napról-napra szórakozottabb lett, egy estve elfeledte a firer ur Kleinnek ez ágyát megvetni, pedig az az ő kötelessége volt. Másnap nem vitte haza a tüzmeister ur Schnr csizmáit Rosenblumtól, az úteg-susztartól, pedig a tüzmeister ur is megparancsolta, Rosenblum is figyelmeztette rá. Ilyen főbenjáró bűnökért természetesen lakolnia kellett.

A firer Klein öt napi parádét rendelt, ami nem csekély dolog. Minden este a parancs után ugyanis, mikor a többiek mehettek a városba, Gedelánnak pucolni kellett csákót, gombokat, csizmát, sarkantyút, utászkeszt, szóval mindent, ami egy parádés kirukkoláshoz — magasabb hadiszempontból — feltétlenül szükséges. És mikor készen van, vágni kell, míg a firer ur előjön és nála jelentkezni. Azután jaj a szegény fejének, ha valamiben hiba van, addig nem szabad lefakadni, míg az pótolva nincs. Pedig olyan vizitálást, amilyent a firer Klein csinál, azt állítják a negyedik útegnél, hogy még nem látott a világ.

Papp Károly

selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárát a Megyeház-utcáról.)

Mindenmü úri-, női-, gyermek- és egyen-ruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, végárak, valamint ágynemű-toil tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást ígérek. 2721 150—31

Mai lapunk 4 oldal.

büszke lehetne. Az apró bogárhátú házikók koronájáknak büszkén, diadalmasan emeli fehér homlokát az ég felé a község új temploma. Csúcsán tündöklőve ragyog a napsugárban s messze szórja fényét az aranyos kereszt, hirdelve mindenkinek az áldozatos lelkek égbetörő imáját, az Isten nagyobb dicsőségére törekvő nemességét.

Őszintén mondhatom, kevés temploma van Fejérmegyének, mely a nadapival vetekedhetnék. A buzgóság, egyesülve a fejlett nemes izléssel, emléket állított.

Tiszta, szép csúcshívés stílusban készült az új templom, abban a stílusban, mely legszebben fejezi ki az összetett kézzel imádkozó ember ég felé szárnyaló fohászait. Gazdag ornamentika nem díszíti, de a nemes egyszerűség inponáló erővel köti magához figyelmünket.

A stílus tisztaságát nem zavarja semmi. Az épület szilárdsága az erőnek kifejezése. Középen emelkedő, 35 méter magas, nyolc szegletű tornya harmonikus méltósággal nyúlik magasba a szép alkotás fölött. A templom belül tágas, világos s könnyedén magában foglalja a község összes híveit, a kiknek ezután nem kell szorongodniok, illetőleg nem kell kiszorulniok a templomból, ha az élet fáradalmi között lelkük üdvét keresik az Isten imádlásában — mint mikor a régi, egyszerű kis falusi templomocskában dicsérték a mindenjök adóját. Az oltár karsztú márványból készült s valóban pazar fényvel ékeskedik. Oltárképül a rózsák közt siri álmát nyugvó szent Rózsa képe szolgál. Mellette jobbról-balról szent Antal illetőleg szent László képe díszlik. Mind a három pompás üvegfestésű kép.

Meglepően szép a szöszék, melyet szintén csúcshívés stílusban ügyes fehérvári munkások keze készít.

A templom belső berendezése valóban meglepő s nem győztem eléggé csodálni azt az áldozatkészséget, melyet a buzgó patronus a legszebb és legizlésebb művek beszerzésére fordított. Az oltáron levő gyertyatartók masszív bronzból készültek s gazdagon vannak aranyozva, szintúgy remekül sikerült a tabernakulum bronz, aranyozott

ajtaja. Az egyházi ruhák, különösen pedig a baldachinum oly pazar díszrel s mégis oly nemes izléssel készültek, hogy méltán kelt csodálkozást. Mindennek jellemzésül csak annyit említek meg, hogy lesz Fejérmegyében egy templom, a melyért magáért érdemes lesz messze utat megtenni s a ki megteszi, semmiesetre sem fogja megbánni a megnézésért hozott áldozatot.

Félek a szótól, de lehetetlen említés nélkül hagynom, hogy mindennek létrehozása Cziráky Antal gróf ő méltóságát dicséri, a ki nagyszerű áldozatkészséget fejtett ki, hogy Istennek házát vallásos szívének egész buzgósága szerint magasztalja. Ismerem szerénységét, mely tiltakozik a dicséret szavai ellen. Hiszen Istent akarta dicsérni. Gondja, figyelme kiterjed mindenre s ugy szólván nincs a nagyszerű munkának egyetlen részlete, mely az ő gondosságát és jóváhagyását nélkülözné. Munkájában, gondoljaiban osztozik vele anyagi jóság neje, a ki mindent kifürkész és mindent meglel, a melylyel a szép mű a község minden igazi karakterével felruházassék. Együtt tanácskoztak az építés tervezőjével, Hübner Jenő építésszel, együtt beszéltek és vitáltak meg minden részletet, hogy az alkotás tökéletes legyen. Velük fírad a község buzgó plebánosa, Kolonics Károly, a kinek pompás tér nyílt, hogy technikai és az ezermestereket jellemző tudását érvényesítse. Ott van, sűrű-forog mindenütt és buzgó segít mindenben. A torony órája, mely az utasításai szerint készült, őt dicséri pompás modern szerkezetével.

A mű technikai részének, az egész építménynek a tervek szerint való ügyes és pontos eszközölje Szentstein János helybeli építőmester, a ki minden tudásával s egy igazán lelkiismeretes és szorgalmas mester szakértelmével fáradozik.

A templom tejejen a jövő hónapban készül el s augusztus hetedikére valószínűleg felszentelhető is lesz, a mely nap annál ünnepélyesebb lenne, mert főpásztorunk azon a napon ünnepli pappá szenteltetésének emlékét.

felügyelő s vizsgálni kezdte, hogy mit visz magával. Rendben volt rajta minden. A csomagban nem volt más, csak az előlri fehérnemű. Azután a rajta levő ruhát vizsgálta ott a profosz, abban sem látott semmi gyanusát. S már éppen cellájába akarta kisérni, a mikor kímélő szemei észrevették, hogy a rab arcán öröm sugara villan át.

Husz évi gyakorlatból tudta, hogy az ilyen azt jelenti, hogy a rabnál mégis maradt valami, még pedig olyan, amit okvetlenül magával akar vinni. Megállította s még egyszer vizsgálni kezdte. Mikor a fegyver kabát felső részét tapogatta, hogy nincs e talán a mellbe tett vatta közé oda varrva valami, Gedelán ijedten kapott nyakához. Ezzel elárulta magát. A profosz félgombolta az inget és csakugyan megtalálta annak belső részén cérnával odaakasztva a rab feltett kincsét, egy kis bronzkeresztet rajta a Megváltóval.

Nagy haragba jött. Hogy is ne. Mikor egy számar oláh, ráadásul ujonc, majdnem kifogott rajta és bevitt magával valamit. Rajta, aki husz év óta veszi át a foglyokat s ügyel fel rájuk s ez alatt az idő alatt senki megcsalni nem tudta. Dühösen rángatta torzonborz bajuszát s gondolkodni kezdett, mivel büntesse meg.

UJDONSÁGOK.

— A Mária-kongregáció III. orsz. értekezlete. Az ifjuság Mária-kongregációinak praesesei és a Mária-kongregációk iránt érdeklődő tanfőfiak e hó 1-én, Budapesten, a Regnum Marianum házában rendkívül nagy számban gyűltek egybe, hogy III. orsz. értekezletüket megtartsák. Az értekezletet Majláth Gusztáv Károly erdélyi püspök vezette, aki nagyon szép megnyitójában arra kérte a jelenlevőket, hogy tapasztalataikat a közös szent cél, Magyarországi keresztény regenerálása érdekében mondják el; egyben azon reményét nyilvánította, hogy a tanhatóságok rövid idő múlva be fogják látni, hogy a Mária-kongregációk sem államellenes szolgálataiban nem állanak, sem a felkelési békét nem veszélyeztetik, hanem csak hatalmas segédeszközök a vallás-erkölcsös nevelés sikeres eléréséhez. Az értekezlet első előadója Csúcs István, a székesfehérvári áll. reáliskola hittanára volt, aki egész szívét, lelkének rajongó lelkesedését beleöntötte abba az értekezésbe, amelyben a kongregációk belső világát ecsetelte. Majd Triká József dr. főreáliskolai hittanár ismertette a Mária-kongregációk működését. Előadásából megtudtuk, hogy összesen 32 kongregáció virágzik 2605 taggal. P. Komarik István S. I. arra hívta fel a figyelmet, hogy a középiskolai növendékeknek az egyetemi kongregációba való lépést kössék szívükre, mert így érik el igazán a kitűzött szent célt, sőt azt hangoztatta, hogy az egyetemi kongregációk után az urak kongregációjának kell következnie, ahol már igazán érezhetővé válhatik a kongregációk üdvös hatása a társadalmi életben. Ezután dr. Láng Ince, a székesfehérvári főgimnázium tanára tartott előadást az olvasni vágyó ifjuság kezébe adandó könyvekről, fejtegetvén azokat az irányelveket, amelyeknek e tekintetben érvényesülniök kell. Végezetül P. Komarik lelkes előadására elhatározták, hogy a kath. nagygyűlés alkalmával a Kerepesi-úti Immaculata szoborhoz, az immaculata conceptio dogmájának 50 éves kihirdetési jubileuma alkalmából orsz. körmenetet rendeznek.

Amint azonban réánézett az előtte kétségbeesve álló nyurga legényre, amint kezével a kis kopott keresztet szívéhez szorítva, imát mormol s keresztjétől bucsuzik, kerges szívében szána-lom ébredt s vallani kezdte a rabot.

Az azután elmondta, hogy a kereszt anyjától van s hogy azt magával hozhassa, azért szökött haza; mert mióta anyjával van, azóta csak szerencsét hozott rájuk: s félt, hogy valaki ellopja. Azután zokogni kezdett s megcsókolta még egyszer a Megváltó képét, a profosz felé nyujtotta.

A szigorú, torzonborz vén katonának pedig, kit husz év óta semmi meg nem indított, semmi meg nem hatott, Gedelán rajongó vallásossága meglágyította szívét.

Még egy pár percig gondolkodott s akkor, hogy megindultságát palástolja, szigorú hangon ráförmedt a rabra: Takarodj velem, de jól eldugd, nehogy ha a tiszturak vizsgálnak, valaki meglássa nálad, mert akkor szétváglak . . .

Jakab Miklós.

Kolozsvárt az állomásnál fogták el Gedelánt, s úgy hozták vissza, mint rabot. Különben is visszafelé jött már, Nagy-Szebenbe váltott volt biletát. De hát az nem számít semmit sem, s nem is használnál . . . Elszökött . . . Köröztek . . . Elfogták . . . Vele csak a haditörvényszéknek van dolga.

Hiába védekezett szegény azzal, hogy az anyja halt meg, s hogy bánatában azt sem tudta, mit csinál, hiába mondogatta, hogy azelőtt, mikor az első levelet kapta, az anyja nagy beteg volt; kérdezkedni akart, de a káplárja, Sövgő azt sem engedte, hogy a kapitány ur elejébe menjen . . . Hiába mondta azt is, hogy ő csupán csak az „amulétot” akarta elhozni, melyet anyjának a püspök ur adott volt, amikor bérálni járt Csúcsán még az anyja gyermekkorában. Hiába beszélt, hogy ez az amulét mennyi veszélyből, bajból mentette meg az édesanyját, a szegény havasi pásztorot . . .

Hiába való volt minden . . . A vén hadbíró, Ibrisztovszki összeráncolt homlokkal hirdette ki előtte az ítéletet: Kilenc havi várfogság.

Gedelánt elvitték. A tűzmester Mühl s a napos kísérték át a várba. Ott átvette a fogház-

Szlanyinka Ferenc

férfiszábo

Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szám.

Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat a legfinomabb tavaszi és nyári angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű úri-, egyen- és papi-ruhák legutányosabb ár melletti, korrekt és gyors elkészítésére. Vidékre próba nélkül.

2730 186-23

zsidókat, a kik a galiciai felekezeti anyakönyvvezetés nagy rendtelensége és ellenőrizhetetlen volta miatt furfangosabbnál furfangosabb módon vonják ki magukat a sor alól. Így kétségtelenül megállapították a többi között, hogy az újszülött fiúgyermekeket női néven vezetik be az anyakönyvbe, általában továbbá az a szokás, hogy a születés dátumát három-négy évvel hátrább teszik, úgy, hogy az amugy is csenevész lengyelzsidók 17—18 éves korukban teljesen fejletlenül kerülnek sor alá. A galiciai hatóságokat több helyütt megke-restették, hogy vizsgálják meg az anyakönyveket.

— **Alvó kocsis.** A 69. ezred 3. zászlóaljának parancsnoka a rendőrségen panaszt emelt, hogy tegnap reggel a városi homok-telep felé vezető úton egy üres kocsin a kocsisit aludni látta, s mikor figyelmeztette, hogy ezért megbüntetik, még *durván visszafelelegetett.* A megindított nyomozás során kitűnt hogy a tisztelt kocsis úr Ujváry József. Kuti rendőrkapitány 10 koronára büntette.

— **Allandó rovat.** Szinte elképzelhetetlen, hogy a mai, erkölcstelen, idegeiben megromlott világban mily képtelenek az emberek, hogy egy némely gyengébb lelkű eldobja magát az életet. Ma reggel egy 15 éves cselédeleány marólugot ivott, súlyos betegnek viték be a kórházba. A rendőrségnek a kihallgatás alkalmával azt vallotta, hogy azért akart öngyilkos lenni, mert asszonya nem fogadta el a felmondását. Igaz, hogy 25-én mondott fel, de nem akart ott maradni. Hogy miért, arra a legcsekélyebb okot sem tudta felhozni. Gebhardt Bódog városi főpénztárnárnál szolgált, Decsi Mária a neve.

— **Szerény igényű emberek.** Nem mindennapi egyéniségek tüntették ki látogatásukkal ma d. e. Kuti Fülöp rendőrkapitányt. — Az ember nem is hinné, hogy a nem éppen megnyerő külső és kopott ruházat sokszor *nagy jellemeket* rejtnek maguk alatt. — Úgy látszik, ezt a felfedezést tette az egyik városi rendőr is, mert, mikor a fenti három urat a fűvön heverésze megpillantotta, rögtön felkérte őket, hogy a rendőrkapitányt "magas" látogatásukkal kegyeskedjenek kitüntetni. Ők a "szives" meghívásnak eleget is tettek. Itt tünt csak ki, hogy mily bámulatra méltó egyéniségek ők. Midőn Kuti kapitány pénzügyi viszonyaik felől érdeklődött, a legvagyonosabb kiültívén zsebéből, kijelentette, hogy 10 fillérrel se égen, se földön több pénze nincsen. A másik kettő pedig szerényen visszahúzódott, mert ők ilyen tengernyi pénzüsszeget már régóta nem is láttak. "No, és ennyiből akar maga megélni?" "Igen." "Tíz fillérből meg tud maga élni?" "Már *hogyné tudnék!*" — hangzott az önéreztetés felelet. Nos, nyájias olvasó, ismertél már ennél szerényebb igényű embert is? Kuti kapitány, minthogy úgy találta, hogy ily "nagy jellemek" befogadására Székesfehérvár nem méltó: távozásra kérte őket.

— **Szerencsétlenség.** Szakonyi Sándor, gróf Széchenyi Viktor sárpentelei urad. inasa tegnap fél 6 óra tájban urának kétkerékű laptikáján a vasuti állomásra akart hajtani. Az Apáca-utca elején azonban a ló valamitől megijedt, s vadul kezdett vágatni. Eközben a könnyen billenő kocsi feldúlt, a bennülő inas kiesett. Ez még nem volt elég, a szerencsétlen embert a megvadult ló is megrugta, úgy, hogy eszméletlen állapotban viték be a kórházba, ahol az orvosok megállapították, hogy sérülése életveszélyes.

— **Csupor uram.** A "poshadt társadalom" egyedüli egészséges és tiszta tagja, a korrumpált világ "undok bűneitől" egyedül ment alakja, a gonoszság ostromozója, a tévelygők felvilágosítója, a sötétség eloszlatója, a szegények "önzetlen" apostola, a munkások pártfogója, stb. stb. Csupor Ferenc nemzetközi szocialista agitátor és martir — holnap újra kintpadra kerül, mert hát a helybeli rendőrség ismét följelentette őt. Valószínű, hogy pár hónapocská megint kijut neki; de ez őt csak kintartásra buzdítja.

— **Kérvényezők.** Olvasóink bizonyára jól ismerik azon alázatos hajlongású, hiányos ruházatu *kérvényezőket*, akik úgy néhanapján betévednek a papi házakhoz, jobb módú hivatalnokokhoz, ahol egy jól-rosszul megirt levélben panaszkodnak el a sors irántuk való kegyetlenségét. A legtöbb ilyen kérvényező valamikor volt valami; de saját hibájából tönkre ment. Dolgozni nem szeret, így ekként szorolja a közönséget. Néha az ilyen *urak* szövetkeznek egymással, s kettésével próbálnak szerencsét. Ilyen két, szövetségben álló *sorsüldözőket* csipett el tegnapelőtt a rendőrség. Az egyik Buptya Juon (János) 24 éves, pankotai születésű, volt uralági inas, a másik Friedlieb Béla 23 éves, vágsellyei születésű, facér kereskedő-szegéd. Mikor *mátháikat* átvizsgálták, egy egész sereg levelet találtak náluk. A rendőrség különösen két irányban indította meg a nyomozást. Szombathelyről már megjött a távirati válasz, hogy nem ismerik őket; de azt hiszik, zsebmetszők lesznek. Nagyváradról még nem érkezett semmi. Nem lehetetlen, hogy az a két kérvényező veszedelmes zsebmetsző.

— **Mérgezett meggy.** A nyári permetezés idejére esik a meggy érese. Tudvalevő, hogy a peronoszpóra, különösen, ha nagy erővel lép fel, nem elégzik meg csupán a szőlők leveleivel, hanem megtámadja a többi növényeket is. Legtöbbet a burgonyának árthat. De sokszor a fákon is észlelhető. Eppen ezért a jó gazdák, a mikor a szőlőiket permetezik, az ott levő kapás növényeket is meghintetik. Csak hogy ennek az a következménye, hogy a gyümölcsök is kap a mérges anyagból. Már most, ha a gazdaasszonyok a piacon vett meggyet alaposan (mint pl. a szőlőt) le nem mossák, megbetegedhetnek tőle az egész család, aminek szomorú igazságát a mult héten városunkban mi is többször tapasztaltuk. Figyelmeztetjük tehát olvasóinkat, hogy a meggyet soha el ne mulasszák jól megmosni, mert a rá-tapadt rézgalicoidat erős mérég. Megjegyezzük még azt is, hogy a meggynek (a legtöbb fajnak) a szőlőnél jóval vékonyabb héja van, s amellet savanykás ize is hozzájárul, így sokkal alaposabb mosást igényel, mint a szőlő.

— **Az asszony.** A kapitány boszusan csapta le a tollat a kezéből és türelmetlenül kiáltott a fehéreképű gyerekasszonyra:

— De, lelkem, én nem értek a könyveiből semmit. Szóval adja elő a panaszát, hogy jegyző-könyvbe vehessem. Hát rossz ember az ura?

— Egetnivaló pokol pozdorjája — rikkantotta el magát a tananak bejött első szomszédcasszony — dologtalan napló, aki úgy bánik a kéthónapos asszonyával, hogy sir érte az embernek a lelke. Azért is bizattuk föl, hogy tegyen jelentést.

— Képzelse a tekintetes ur, éjszakának idején, ha nagy dallikkással hazazér a maga formájú korhely cimborákkal, fölveri azt az istenadtát az ágyból, hogy szolgálja ki őket. Nincs az az isten-telenség, a mit el ne követne vele. Azért is vettük rá, hogy hagyja ott azt az akasztófa címet! — tódította a bűnlajstromot a második.

Hanem a papkévét a harmadik tette föl: — Sohse szegélyd magad Veron, mutasd meg a karodat, hogy összetörte a gyalázatos, milyen kék foltok vannak rajta!

— Ezért elválaszt tőle a törvény is.

A kapitány ur csak a fejét csóválgatta, mikor újra fölvette a tollat:

— Megidézzük azt a hitvány embert, majd elbánunk itt vele.

Veron, aki annyit sáppadt, amennyit pirult a sok beszéd alatt, a kapitányra vetette őzike tekintetét:

— Ugy, ugy, tekintetes ur, az Isten is megáldja, csak tessék megidézni.

— Meg ám, megidézzük. El akar tőle válni, ugy-e lelkem?

— Es Verona felelt; megrázta a fejét: Ki akarok vele békülni, tekintetes ur!

— **Sikkasztó ügynök.** Székesfehérvár *dicső* születőinek száma ismét szaporodott eggyel: Kánitz Samu 45 éves ügynök és gyümölcskereskedő Goldfaden Henrik budapesti kereskedő kárára 800 koronát elikkasztott; azután megugrott. A rendőrség most körözött. Középtermetű, zömök, erős testalkatú, hosszás, barnaarcú, haja, szemé, szemöldöke fekete, szája széles, orra feltűnően nagy és hajlott, kis bajusza s rövidre nyírott körszakála van; sárga, kemény félcilindert hord, ruhája fekete, fehér csikkokkal.

— **Dr. Palánszky Miklós ker. orvos lakását** Dinnye-utca 24. szám alá helyezte.

— **Szép jövő.** Zimánky Teréz Tobak-utcai lakos vasárnap este fél 9 óra tájban mit sem sejtve sétálgatott az utcán, mikor egy 10 év körüli fickó ugrott eléje, és nyakáról 30 korona értékű aranyláncát leszakítván, eliramodott. Mikor az elvetemült suhanc után hiába kiabált, a rendőrségre sietett, ahol Liszt Ferenc biztos azonnal felvette panaszát, sőt még az éj folyamán kézre kerítette a tolvajt is, a láncot is. Kovács Csillag Ferenc, Csillag Gyula muzsikus mostoha fia a gyönyörű mákvirág. A rendőrségen azzal állott elő, hogy édesanyja biztatta. Az "érdemes matróna" persze lehadudtolta fiát; de azt nem tagadhatta, hogy a tett alkalmával fia közelében tartózkodott. A rendőrségnek természetesen nincs több missziója; de a bíróság majd érdeklődni fog az iránt is, hogy melyik a bűnös: (jobban mondván: melyik a nagyobb bűnös?) az anya vagy a fiú?

— **Baleset.** Somogyi István Rác-utca 3. sz. alatt lakó napszámos tegnap kazalozás közben a létráról lezuhant; súlyosan sebesülve szállították a menők a kórházba.

Új és avét (használt) kerékpárok jótállás mellett kaphatók Palotai-utca. 23.

Pályázat.

A Fejérmegyei Tanítótestület által a budapesti országos tanítói fiúárvaházban letett 3 s a Ferenc József Tanítók Házában létesített egyik alapítványi helyre pályázatot hirdetek. Az árvaházi alapítványi helyek elnyerésére a kérvények jul. 31-ig adandók be. Pályázhatnak a fenti egyesület elhunyt tagjainak fiúárvái. Bővebb felvilágosítás alulirotnál nyerhető.

Akik a Tanítók Házában letett alapítványt elnyerni óhajtják, azok az "Eötvös alap" elnökségéhez címzett kérvényüket alulirott elnökhöz f. hó 8-ig adják be. A kérvényhez csatolják: 1. születési bizonyítványukat, 2. végzett tanulmányaikról s erkölcsi magaviseletükről szóló bizonyítványukat, 3. vagyoni és családi viszonyaikat feltüntető hiteles és kimerítő bizonyítványt, 4. a legújabb keletű orvosi bizonyítványt. A kérvényben fel kell említeni, hogy a folyamodó atyja mióta tagja, vagy meddig volt tagja az "Eötvös-alapnak."

Székesfehérvár, 1904. jul. 2-án.

Szirbek József
tanítótestületi elnök.

HEGYESY GYULA
ZONGORAKÉSZÍTŐ, SZ.-FEHÉRVÁR, SIMOR-UTCA 21.

Elvállalok mindennemű zongorák, pianóknak stb. javítását, hangolását. 15 évig működtem elsőrangú gyárakban és több év óta önállóan.

52-9

Gerenday Gyula
vászón, fehérmemű, rőfös és rövid-
áru üzlete
Székesfehérvár, Nádor-utca.

Tenis rekét, Tennis cipő, Tennis labdák, Sport ingek, Sport sapkák.

Ajánlja hazai gyármunka vászón, asztal-nemű, valódi rumburgi és szilveszti kézi szőtt vászón és ágyszatokra szolgáló damaszt és kanavász árakat. Schroll Benedek pamut vászón és sifon árúárakára. Fűrdő ruhák, fűrdő köppény. Legdivisabb férfi ingek, gallérok, kizelők és nyakkenők. Kelényeghez szükséges és megfelelő női fehérmemű és keoz ágynemű. Mérték utáni megrendelésre bármely fehérmemű gyorsan és pontosan elkészíthetik. Csecsemők részére készletben ingecskék, szövet és kötött újas hosszuparna, pólya-kötés, bűléss és kocsitakarók, gumi-lepedő, szalag, csokor. Szövet ág- és asztalterítők, csipke és szövet függönyök. Toronták, Axmister és tapasztri szalon és fűtő szőnyegek. Gyapju és teveszőrű ágytakarók, levarrott Kaszmir, Klott és selyem paplanok. Divatos ruha szövetek, Cosmanosi mosókélmé és selyem-kelmék. Szalag, csipke, fátyn, divatos övek, vállfűző, napernyők. Nagy választék keztyn és harisnyából. Lászter és mosható kötények. — Szövet és rőfös árúrnál 5% engedmény.

2760 104-18

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.